

THƠ TẾ HANH

Thohay.vn

NỘI DUNG CHÍNH

- [Tiểu Sử Cuộc Đời Tác Giả Tế Hanh](#)
- [Sự Nghiệp Sáng Tác Nhà Thơ Tế Hanh](#)
- [Phong Cách Sáng Tác Của Tế Hanh](#)
- [Tuyển Tập Các Tác Phẩm Của Nhà Thơ Tế Hanh](#)
- [15 Bài Thơ Hay Nhất Của Tế Hanh](#)
  - [Quê Hương](#)
  - [Hoàng Hôn](#)
  - [Dặm Liều](#)
  - [Người Mẹ](#)
  - [Điệu Quê Hương](#)
  - [Cái Giếng Đầu Làng](#)
  - [Mùa Thu Ở Nông Trường](#)
  - [Rét Nàng Bân](#)
  - [Mai Vàng](#)
  - [Anh Yêu Em](#)
  - [Hoa Hồng Bun-ga-ri](#)
  - [Bão](#)
  - [Anh Đến Với Em Là Lê Tất Nhiên](#)

- [Hoa Báo Mưa](#)
- [Nhớ Con Sông Quê Hương](#)

Tiểu Sử Cuộc Đời Tác Giả Tế Hanh

Tế Hanh là một trong những nhà thơ tiêu biểu của Việt Nam thời tiền chiến. Với những tác phẩm viết về quê hương, tên tuổi của ông đã ghi dấu ấn sâu đậm trong lòng nhiều bạn đọc yêu thơ. Dưới đây là phần khái quát về tiểu sử cuộc đời tác giả Tế Hanh.

- Tế Hanh sinh ngày 20 tháng 6 năm 1921 tại làng Đông Yên, phủ Bình Sơn; nay là xã Bình Dương, huyện Bình Sơn, tỉnh Quảng Ngãi.
- Cha ông là Trần Tất Tố, làm nghề dạy học và làm thuốc. Ông có bốn anh em, trong đó người em út là nhạc sĩ Trần Thế Bảo.
- Thuở nhỏ, ông học ở trường làng, trường huyện. Năm 15 tuổi, ông ra học tại trường Khải Định (tức Quốc Học Huế).
- Tháng 8 năm 1945, Tế Hanh tham gia Việt Minh, tham gia công tác văn hóa, giáo dục ở Huế, Đà Nẵng; và là Ủy viên giáo dục trong ủy ban lâm thời thành phố Đà Nẵng, sau khi Cách mạng tháng Tám thành công,
- Từ năm 1949 cho đến năm 1954, ông ở trong Ban phụ trách Chi hội Văn nghệ Liên khu V.
- Sau Hiệp định Genève, 1954, ông tập kết ra Bắc, công tác ở Hội Văn nghệ.
- Năm 1957, Hội nhà văn Việt Nam thành lập, Tế Hanh tham gia Ban Biên tập tuần báo Văn của Hội, và nhiều năm, ông còn là Ủy viên chấp hành và Ban thường vụ của hội.
- Vào năm 1980, ông bị đau mắt và mắt ông mù dần. Từ đó ông bệnh liệt giường lúc mê lúc tỉnh. Ông qua đời vào lúc 12 giờ ngày 16 tháng 7 năm 2009 tại Hà Nội sau nhiều năm chống chọi với căn bệnh xuất huyết não.

Sự Nghiệp Sáng Tác Nhà Thơ Tế Hanh

Tổng quan về sự nghiệp sáng tác của nhà thơ Tế Hanh sau đây:

- Ông xuất hiện ở chặng cuối của phong trào Thơ Mới với những bài thơ mang theo nỗi buồn và tình yêu quê hương. Sau năm 1945, ông sáng tác phục vụ cách mạng và kháng chiến, ông vẫn luôn tiếp tục sáng tác dồi dào bền bỉ sau Cách mạng.
  - Sẵn tính ham thích thơ, lại được thi sĩ Huy Cận “chỉ vẽ”, nên Tế Hanh bắt đầu sáng tác. Năm 1938, 17 tuổi, ông viết bài thơ đầu tiên: “Những ngày nghỉ học”.
  - Sau đó, ông tiếp tục sáng tác, rồi tập hợp thành tập thơ Nghe ngào. Năm 1939, tập thơ này được giải khuyến khích của Tự Lực văn đoàn.
  - Năm 1941, Tế Hanh và thơ của ông (“Quê hương”, “Lời con đường quê”, “Vu vơ”, “Ao ước”) được Hoài Thanh và Hoài Chân giới thiệu trong cuốn Thi nhân Việt Nam (xuất bản năm 1942)
- Sau nhiều năm cầm bút, ông đã để lại rất nhiều bài thơ hay được giới phê bình đánh giá rất cao, được độc giả ghi nhận. Thành công nhất trong sự nghiệp sáng tác của

ông không thể không kể đến bài thơ “Quê hương” được sáng tác vào năm 1939, lúc này ông đang học tại Huế, trong lòng ông đang mang nỗi nhớ quê hương tha thiết.

- Tác phẩm nổi bật: các tập thơ Hoa niên (1945), Gửi miền Bắc (1955), Tiếng sóng (1960), Hai nửa yêu thương (1963).
- Không chỉ thành công ở vị trí nhà thơ, ông còn được biết đến trên tư cách dịch giả và nhà phê bình, người giới thiệu nhiệt tình các giá trị thi ca (đặc biệt từ nguồn thơ Pháp ngữ) đến với nền thơ Việt hiện đại.

Giải thưởng:

- Giải thưởng văn học Tự lực văn đoàn năm 1939.
- Giải thưởng Phạm Văn Đồng do Hội Văn nghệ Liên khu V tặng.
- Giải thưởng Hồ Chí Minh về Văn học – Nghệ thuật đợt I năm 1996

Phong Cách Sáng Tác Của Tế Hanh

Khái quát những nét chính về phong cách sáng tác của nhà thơ Tế Hanh.

- Tế Hanh được mệnh danh là nhà thơ gắn với quê hương đất nước, vì vậy những sáng tác của ông luôn chân thật và gần gũi. Có thể nói ông là một trong những nhà thơ thành công trong cả phong trào Thơ mới và sau cách mạng Tháng Tám với những bài thơ giàu xúc cảm về tình yêu quê hương đất nước.
- Thơ Tế Hanh mang giọng điệu dung dị, khiêm nhường, không rực rỡ, tân kỳ, không bắt ngờ, ào ạt. Thơ của ông cũng như con người ông, nhỏ nhẹ và mực thước, vừa đủ để tạo nên dấu ấn riêng. Nói một cách văn hoa, thơ của Tế Hanh như dòng sông quê hương bình dị, trôi chảy êm đềm mà đậm chất trữ tình, ân nghĩa.
- Trong giai đoạn kháng chiến chống Mỹ, những truyện ngắn, bài thơ được ra đời để ủng hộ đấu tranh thống nhất đất nước xuất hiện rất nhiều. Và Tế Hanh là một cái tên nổi bật trong phong trào ấy.
- Vượt lên số bài thường thường bậc trung, Tế Hanh để đời bằng những tứ thơ đậm thắm tình người, tình đời, man mác những nhớ thương, yêu thương, ước nguyện.

=> Phong cách sáng tác: thơ ông chân thực với cách diễn đạt bằng ngôn ngữ giản dị, tự nhiên và rất giàu hình ảnh, bình dị mà tha thiết.

Tuyển Tập Các Tác Phẩm Của Nhà Thơ Tế Hanh

Tuyển tập các tác phẩm của nhà thơ Tế Hanh mà Thohay.vn vừa tổng hợp được, mời bạn tham khảo.

***Nghẹn ngào (1939)**

- Nhớ
- Chuyện buồn
- [Quê hương \(I\)](#)
- Chiếc rổ may

- Lời con đường quê
- Cánh đồng bao la
- Cẩn đào
- Nhấn nhẹ
- Những ngày nghỉ học
- Quyển vở nháp
- Phơi phới
- Dễ thương
- Sống vội
- Chứa chất
- Tinh tụy
- Trao đổi
- Ao ước
- Độc ác
- Chủ nhật
- Ngại ngừng
- Quê bạn
- Những đêm tối
- Sầu tên
- Tấm lịch đời
- Nguy biện
- Có những con đường¹
- Tặng hoa (I)
- Đắng cay
- Thắc mắc
- Viết tên trên cát
- Chiêm bao (I)
- Mong manh
- Hờ hững
- Kể lể
- Tâm lý trên trời

- Thương
- Vườn cũ
- Phượng
- Trái chín
- Chùa
- Cảm thông
- Một nỗi niềm xưa
- Trăng tàn
- Người mẹ
- Hoàng hôn
- Một làng thương nhớ
- Không đề (I)

*Lòng miền Nam (1956)

- Người đàn bà Ninh Thuận
- Đội vũ trang tuyên truyền Lâm Đồng
- Bà mẹ canh biển
- Bên anh
- Các anh sẽ trả thù cho em
- Tặng đồng chí thương binh
- Trên chiếc tàu Ba Lan
- Tỉnh Bắc Nam
- Nối liền Bắc Nam
- Nam Bắc, Bắc Nam
- Chào mừng ngày 1 tháng 5
- Hải Phòng – Qui Nhơn
- Mẹ con
- Tiếng ca không giới tuyến
- Những lời ngoài bưu thiếp
- Trời sắp sáng rồi
- Hoa
- Hai ta

- Chiêm bao (II)
- [Nhớ con sông quê hương](#)

***Tiếng sóng (1960)**

+Tiếng sóng I

- Tiếng sóng
- Ngoài khơi trong lộng
- Cái chết của em Ái
- Người thủy thủ và con chim én
- Chị Duyên anh Hải
- Chung bến chung lòng

+Tiếng sóng II

- Nông trường cà phê
- Qua công trường gỗ
- Đến Mộc Châu
- Thăm đồi A1
- Trung Hoa
- Liên Xô anh cả chúng ta mở đường
- Cũng là có nhau
- Vườn xuân
- Cha ngồi ở giữa
- Tên quê hương
- Em trả lời
- Đu đủ và cam
- Có một con tàu mang tên anh
- Nói chuyện với sông Hiền Lương

***Bài thơ tháng bảy (1962)**

- Bài thơ tháng bảy (I)
- Chiêm bao (II)3
- Chung bến chung lòng
- Có một con tàu mang tên anh
- Đu đủ và cam

- Em chờ anh
- Em trả lời
- Nhớ con sông quê hương
- Nói chuyện với sông Hiền Lương
- Quê hương (II)
- Tên quê hương

*Gửi miền Bắc (1962)

+Dặm liễu

- Dặm liễu
- Vạn Lý Trường Thành
- Lên Đông Bắc
- Lên bình kịch
- Trả lời thầy Tề Bạch Thạch
- Nhớ bạn
- Bài thơ tình ở Hàng Châu
- Sông Tiền Đường
- Thăm quê hương Lỗ Tấn
- Tặng hoa (II)
- Nhớ bác Mao
- Liễu
- Từ giã

+Gửi miền Bắc

- Điệu quê hương
- Em chờ anh
- Nước chảy ngang
- Con nầm
- Giấc mộng diệu huyền
- Ta đã yêu em
- Đêm 2 tháng 9
- Rét nàng Bân
- Bão

- Vườn xưa
- Em ở đâu
- Gửi miền Bắc
- Nhớ con sông quê hương
- Chiêm bao (II)

*Hai nửa yêu thương (1963)

- Mặt quê hương
- Thu
- Mùa thu ở nông trường

*Khúc ca mới (1966)

- Cái giếng đầu làng
- Bài thơ tháng bảy (II)
- Đọc “Từ tuyến đầu tổ quốc”
- Gửi bạn đang kháng chiến lần thứ hai ở quê hương
- Những lớp người cùng chiến đấu
- Nghe tin cha mất
- Buồn riêng, vui chung, vui riêng
- Bước đi chiến thắng, bước đi mùa xuân
- 9 phút tấn công
- Lời chào đoàn kết đấu tranh
- Mùa xuân rực lửa
- Bà Gia
- Gửi Quảng Nam – Đà Nẵng
- Gửi đồng chí Bi Năng Tắc
- Những người đẹp nhất
- Đi tìm mùa xuân
- Chú bé “dũng sĩ diệt Mỹ”
- Bài ca trở về
- Chúng ta đi
- Ca ngợi
- Muối

- Thăm quê hương kết nghĩa
- Quê mới
- Ba bài thơ về Ba Bể
- Tiếp tục giấc mơ Nguyễn Công Trứ
- Thăm nhà một người đánh cá
- Đi học trường Đảng
- Mặt mùa xuân
- Chiều thu
- Đưa con đi học
- Dặn con đi sơ tán
- Thơ vui tặng con nhỏ
- Trước mộ Lenin
- Bài học nhỏ về nhà thơ lớn
- Nói chuyện với người yêu một ngày đầu năm
- Hẹn
- Biển lửa đấu tranh
- Nhật ký về Mặt Trăng 9 và Sao Kim 3
- Miếng vá trên áo anh
- Bay lên
- Giữa mùa xuân dâng Đảng bó hoa xuân
- Con đường rợp bóng Hồ Chí Minh
- Tiếng gọi thiêng liêng
- Hà Nội 1966

*Thơ viết cho con (1974)

- Bé Việt vẽ
- Chuyện cái hầm
- Chuyện chiếc mũ sắt

*Một số tác phẩm khác

- Anh đến với em là lẽ tất nhiên
- Anh trong đau ốm gặp em
- Anh yêu em

- Bài thơ – bức tranh – bản đàn
- Bằng lăng
- Bé hát dưới trăng
- Bài ca sự sống
- Bên phải bên trái
- Cái mốc
- Cái nhìn
- Cây Bác Hồ
- Con đường và dòng sông
- Cây nhót
- Chị công nhân chăn bò
- Chuyện em bé cười ra đồng tiền
- Con đường
- Diệu huyền
- Đêm nay
- Em đến với anh
- Em gần gũi, em xa xôi
- Giấc mộng xuân
- Giữa anh và em
- Hà Nội vắng em
- Hai câu
- Hoa báo mưa
- Hoa niên
- Hoa mùa thi
- Nhân dân một lòng
- Hoa hồng Bun-ga-ri
- Hoa nở theo trăng
- Hoa xuyên tuyết
- Không đề (II)
- Lời tình
- Mai vàng

- Mía
- Mua hoa
- Mùa thu tiễn em
- Mưa ngâu
- Ngọn đèn – con mắt – vì sao
- Người hà tiện
- Nhà hội hoạ – nhà điêu khắc và nhà thơ
- Nhà vắng em
- Giữa những ngày xuân
- Nhớ Quy Nhơn
- Nhớ về Hà Nội hôm nay
- Những con chim
- Những loại kính
- Nói về tình yêu
- Phần mộ mẹ cha
- Sóng
- Câu chuyện quê hương
- Tặng
- Tâm sự
- Theo nhịp tháng ngày
- Tìm xuân – tầm xuân
- Tình yêu và vĩnh viễn
- Trái thu
- Trăng
- Trung thu
- Những tấm bản đồ
- Đi suốt bài ca
- Trường xưa
- Ước ao
- Vãn xuôi cho em
- Về tình yêu

- Vĩnh viễn
- Với một vì sao
- Vu vơ
- Tập Thơ Tế Hanh (1989)
- Tập thơ tìm lại (1945)
- Tiếng sáo, tiếng đàn, tiếng hát (1983)
- Tuyển tập Tế Hanh, tập II (1997)
- Thơ và cuộc sống mới (tiểu luận phê bình)

15 Bài Thơ Hay Nhất Của Tế Hanh

Mời bạn đọc cùng thưởng thức 15 bài thơ hay nhất của Tế Hanh.

Quê Hương

Chim bay dọc biển đem tin cá

Làng tôi ở vốn làm nghề chài lưới:
Nước bao vây cách biển nửa ngày sông.
Khi trời trong, gió nhẹ, sớm mai hồng,
Dân trai tráng bơi thuyền đi đánh cá:

Chiếc thuyền nhẹ hăng như con tuấn mã
Phăng mái chèo mạnh mẽ vượt trường giang.
Cánh buồm trương, to như mảnh hồn làng
Rướn thân trắng bao la thâu góp gió...

Ngày hôm sau, ồn ào trên bến đỗ
Khắp dân làng tấp nập đón ghe về.
“Nhờ ơn trời, biển lặng cá đầy ghe”,
Những con cá tươi ngon thân bạc trắng.

Dân chài lưới, làn da ngăm rám nắng,
Cả thân hình nồng thở vị xa xăm;
Chiếc thuyền im bến mỏi trở về nằm
Nghe chất muối thấm dần trong thớ vỏ.

Nay xa cách lòng tôi luôn tưởng nhớ
Màu nước xanh, cá bạc, chiếc buồm vôi,
Thoáng con thuyền rẽ sóng chạy ra khơi,
Tôi thấy nhớ cái mùi nồng mặn quá!

Hoàng Hôn

Trái tim hấp hối của ngày tàn
Ưa lệ chan hòa ám thế gian
Ấy lúc trời cao buồn goá bụa
Cúi ôm trái đất đỡ băng hàn

Có phải vì tôi kiêu cách đâu!
Khách quan, ngoại cảnh gợi khêu sầu
Hư vô, ý chết lờn trong gió,
Hồn đứng bơ phờ trước vực sâu

Lẻ loi cho đến cả bên chân
Cái bóng trung trinh cũng chẳng quàng
Tay trái thờ ơ, tay phải lạnh
Hững hờ buông thõng hết tương thân.

Một con gà nhỏ lạc trong thôn
Mất mẹ bi thương gọi dứt hồn
Có phải lòng tôi đau quạnh quẽ
Kêu tìm lòng bạn giữa hoang hôn ?

Dặm Liễu

Đêm nay trăng sáng Bắc Kinh,
Nhớ trăng Hà Nội, thấm tình quê hương.
Lòng như cuộn chỉ yêu thương,
Quấn theo mỗi một đoạn đường ra đi.

Trang đầu quyển sổ anh ghi,
Tên sông, tên núi – tên gì nữa em?
Tưởng nghe trong bóng trăng đêm,
Bấm tay em tính xa thêm một ngày.

Trời cao mây lững lờ bay,
Cuối thu dặm liễu đã thay lá vàng.
Anh đi vương vấn không gian,
Thời gian em ở muôn ngàn vấn vương.

Người Mẹ

Người mẹ đầu tiên lặng ngó con,
Nao nao nghe tự đáy tâm hồn,
Nỗi niềm xương thịt tan như nước
Sự sống nhân đôi, sóng dập dồn

Mới mẹ người mang một mối tình
Bàng hoàng cơ thể chói tâm linh
Từ ta-như-thể sang ta-phải
Người đứng cao hơn số phận mình.

Trông đứa hài nhi thịt thắm tươi
Y nguyên người gặp lại thân người
Tưởng đà chia xẻ trong sinh hóa
Nay lại giàu thêm hạt máu rơi

Người bế con lên trong ánh sáng.
Vui mừng bày tỏ với xa khơi,
Từ trong vật chất vô tri giác
Sự sống vươn lên ánh mặt trời.

Điệu Quê Hương

Đài phát thanh vang điệu bài chòi
Một buổi sáng xuân về trên miền Bắc
Điệu quê hương trong tim tôi dịu dặt
Như ngang trời dịu dặt én đưa thoi.

Điệu quê hương tràn trề mong nhớ
Trời miền Nam sông núi một màu xanh
Bao vui sướng với bao đau khổ
Suối thơ tôi thao thức mạch trong lành.

Khi cây cỏ cũng mơ màng âm điệu,
Từng xóm nhà thao thức dưới trăng cao.
Tôi muốn viết những bài thơ dễ hiểu
Như những lời mộc mạc trong ca dao.

Đêm văn nghệ họp đầu xanh tóc bạc!
Miếng bún thơm, cọng rạ cũng kêu giòn.
Tôi sung sướng có bàn tay gieo hạt
Đợi ngày mùa nâng những chén cơm ngon.

Tiếng đàn nhị, dây tơ quấn quýt
Điệu bài chòi, dòng suối ngân nga
Đàn em trẻ, một rừng chim ríu rít
Những môi hồng thiếu nữ rải thềm hoa.

Tôi làm sao quên được điệu quê hương
Như quên được, miền Nam ơi tiếng mẹ?
Chúng không thể nhận chìm trong máu lệ,
Đem súng gươm dập tắt những lời thương.

Điệu bài chòi sáng nay trên miền Bắc
Sẽ vang ngân khắp ngõ hẻm hang cùng
Nung nấu mãi những lời ca không tắt
Triệu tấm lòng trong cuộc đấu tranh chung.

Cái Giếng Đầu Làng

Cái giếng đầu làng của em
Dưới khóm dứa xanh toả bóng êm
Em đi gánh nước đôi vai mịn
Đòn gánh cong cong uốn dẻo mềm

Cái giếng đầu làng của anh
Một buổi trưa hè trời trong xanh

Em múc trao anh gàu nước mát
Mặt nước hoà đôi bóng chúng mình

Cái giếng đầu làng của bà con
Nước trong như lọc, vị thơm ngon
Nơi hàng ngày hẹn hò gặp gỡ.
Câu chuyện làm ăn chuyện xóm thôn

Cái giếng đầu làng của người bốn phương
Lau giọt mồ hôi dừng bên đường
Uống ngụm nước đựng trong lòng nón
Nghe thấm tràn tình nghĩa quê hương...

Cái giếng đầu làng. Cái giếng đầu làng
Em như kỉ niệm, trong như ngọc
Một mảnh lòng tôi ở miền Nam
– Bọn giặc Mỹ rải đầy thuốc độc!

Mùa Thu Ở Nông Trường

Mùa thu đã đến nông trường
Se se gió trở, hơi sương dịu trời
Nắng vàng mây lững lờ trôi
Nét xanh sóng lượn lưng đồi uốn cong.

Lúa mùa đang ngậm dòng dòng
Ngâm mình trong nước suối trong dạt dào
Bóng chè xanh mượt sườn cao
Sỏi lăn cày máy rào rào bánh xe.

Đàn bò ăn cỏ no nê
Theo con đường đỏ, qua khe, về chuồng
Người chăn trong bóng hoàng hôn
Có nghe thu gọi tâm hồn chiều nay?

Tôi đi để mặc cỏ may
Hai bên bờ biếc ghim dày quần tôi
Dừng chân dưới một quả đồi
Gỡ từng sợi cỏ, tôi ngồi nhìn thu.

Rét Nàng Bân

Khi em đan áo ấm cho anh,
Gió còn thổi qua bàn tay lạnh.
Những đôi chim tìm nhau ủ cánh,
Mây đầy trời, rơi rớt nắng mong manh.

Em vội dệt thời gian qua sợi thắm,
Những giờ trưa không nghỉ, những đêm thâu.

Sợi len mịn so sợi lòng rối rắm,
Áo đan rồi, mùa lạnh hết còn đâu!

Em gửi áo lo anh giận dữ,
Nhận áo em anh lại ngại em phiền.
Đời cán bộ ít giờ nhàn rỗi,
Vì việc chung đôi lúc nhẹ niềm riêng.

Hoa bắt đầu thưa thớt cuối đường xuân,
Cành cây đã sum suê lá đậm.
Tháng ba đến với những ngày nắng ấm,
Bỗng mùa đông trở lại – rét nàng Bân.

Nàng Bân xưa may áo ấm cho chồng,
Áo may xong không còn mùa lạnh nữa.
Nàng Bân khóc, đất trời thương lệ ứa,
Cho rét về đáp lại nỗi chờ mong.

Anh mặc áo của em và cảm thấy,
Bàn tay yêu nhân ấm gấp hai lần.
Thời gian hiểu lòng ta biết mấy:
Có tình người nên có rét nàng Bân.

Mai Vàng

Xuân bảy lăm. Tết Tân Biên
Mai rừng một nhánh nở bên giếng rừng
Em đang múc nước bỗng dừng
Nhìn mai vàng nở rưng rưng nhớ nhà
Giờ này mẹ ở quê xa
Cành mai mẹ cắm chắc là vàng thêm.

Anh Yêu Em

Anh yêu em như hoa nở không nghĩ đến giờ tàn
Anh yêu em như trăng tròn không nghĩ đến hồi khuyết
Anh yêu em như người vào bữa tiệc
Uống cốc rượu đầy không nghĩ đến khi tan.

Hoa Hồng Bun-ga-ri

Hoa Hồng Bun-ga-ri
Ôi! Loài hoa diệu kì
Hoa ở đâu chẳng biết
Theo người hay gió bay
Từ thế kỉ mười bảy
Hoa về mọc nơi đây.

Giữa bốn bề núi dựng,
Một thung lũng hoa hồng
Mỗi năm một lần nở
Trời đất bắt đầu xuân.

Nhớ thời bọn vua chúa
Chúng cướp hết hoa hồng
Bàn tay gai chảy máu
Người dân chỉ tay không.

Đến thời bọn Hít-le
Chúng không cho hoa mọc
Muốn diệt hương thiên nhiên
Chỉ còn hương hoá học.

Nhưng cả bọn bạo tàn
Cuối cùng rồi tiêu diệt
Và thung lũng hoa hồng
Đẹp hơn bao giờ hết.

Ôi! Loài hoa diệu kì
Hoa hồng Bun-ga-ri.

Bão

Cơn bão nghiêng đêm
Cây gãy cành bay lá
Ta nắm tay em
Cùng nhau qua đường cho khỏi ngã
Cơn bão tạnh lâu rồi
Hàng cây xanh thắm lại
Nhưng em đã xa xôi
Và cơn bão lòng ta thổi mãi.

Anh Đến Với Em Là Lễ Tất Nhiên

Anh đến với em là lễ tất nhiên
Như con sông trở về với biển
Như qua mùa đông mùa xuân lại đến
Như sau cơn mưa là lúc mặt trời lên

Anh đến với em là lễ tất nhiên
Như cái hoa đến ngày kết quả
Như con chim buổi chiều quay về tổ
Như máu trong người trở lại tim

Anh đến với em là lễ tất nhiên
Như quyển truyện phải đến hồi kết thúc

Như cây kim địa bàn quay về hướng bắc
Cuộc đời anh hướng đến cuộc đời em
Anh đến với em là lẽ tất nhiên

Hoa Báo Mưa

Gặp em câu cuối cùng chưa nói
Buổi sớm qua rồi, sắp hết trưa
Góc sân, ánh nắng như lưu luyến
Dừng lại trên chùm hoa báo mưa.

Nhớ Con Sông Quê Hương

Quê hương tôi có con sông xanh biếc
Nước gương trong soi tóc những hàng tre
Tâm hồn tôi là một buổi trưa hè
Toả nắng xuống lòng sông lấp loáng
Chẳng biết nước có giữ ngày, giữ tháng
Giữ bao nhiêu kỷ niệm giữa dòng trôi?
Hỡi con sông đã tắm cả đời tôi!
Tôi giữ mãi mối tình mới mẻ
Sông của quê hương, sông của tuổi trẻ
Sông của miền Nam nước Việt thân yêu

Khi bờ tre ríu rít tiếng chim kêu
Khi mặt nước chập chờn con cá nhảy
Bạn bè tôi tụm năm tụm bảy
Bầy chim non bơi lội trên sông
Tôi giơ tay ôm nước vào lòng
Sông mở nước ôm tôi vào dạ
Chúng tôi lớn lên mỗi người mỗi ngã
Kẻ sớm khuya chài lưới bên sông
Kẻ cuốc cày mưa nắng ngoài đồng
Tôi cầm súng xa nhà đi kháng chiến
Nhưng lòng tôi như mưa nguồn, gió biển
Vẫn trở về lưu luyến bên sông
Hình ảnh cô em đôi má ửng hồng...

Tôi hôm nay sống trong lòng miền Bắc
Sờ lên ngực nghe trái tim thầm nhắc
Hai tiếng thiêng liêng, hai tiếng “miền Nam”
Tôi nhớ không nguôi ánh sáng màu vàng
Tôi quên sao được sắc trời xanh biếc
Tôi nhớ cả những người không quen biết...
Có những trưa tôi đứng dưới hàng cây

Bỗng nghe dâng cả một nỗi tràn đầy
Hình ảnh con sông quê mát rượi
Lai láng chảy, lòng tôi như suối tươi
Quê hương ơi! lòng tôi cũng như sông
Tình Bắc Nam chung chảy một dòng
Không gành thác nào ngăn cản được
Tôi sẽ lại nơi tôi hằng mơ ước
Tôi sẽ về sông nước của quê hương
Tôi sẽ về sông nước của tình thương.

Tế Hanh

Nguồn: <https://thohay.vn/tho-te-hanh.html>

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11300 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC